

ಶ್ರೀತಿಸ್ಯಿದ್ವಾರೇ. ಆ ಉದುಪು ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲಿದಿರಲಿ, ಅವರು ಮುದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ವಾರೇ.

ಒಳಕೋಣೆಯಿಂದ ಸಾರಾಳ ದ್ವನಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ‘ಲಂಗ ಮತ್ತಿತರ ಉದುಪುಗಳಲ್ಲದೇ ನನ್ನ ಮುದುವೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದಳವಳು.

‘ಈ ಮನೆ ಒಂದು ಬೆಂಕೆ ಪ್ರೋಟೊಡಾಯಿತಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮುದುವೆಯಾದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಮಾಡಲಿ? ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಆ ಕೋಟೆ ತೆರವು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ನಾವು ಪಿಯಾನೋವನ್ನು ಮಾರಲೇಬೇಕು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಟೆ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ರೊಸಾಲಿಯ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

ವ್ಯಾನಿಸಿ ಸಾರಾಳ ದ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಒಂತು. ‘ಬೇಡ, ಪಿಯಾನೋ ಮಾರಬೇಡಿ ಅದು ಇಷ್ಟು ಬೇನ್ನಾಗಿದೆ...’

ಅವಳ ತಾಯಿ ಮಣ್ಣೆ ಭಾಯಿ ಹಾಕಿ, ‘ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಸದ್ಗೂ ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನದನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾನೇ ಇಲ್ಲ. ಬರೇ ಸರಿಗೆ ನುಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕಾ?’ ಎಂದಳು.

ಆಕೆ ಮಗಳೊಡನೆ ಮುಂದಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಧ್ಯ ಅವಳ ಕೋಟೆಗೆ ಹೋದಳು. ಸಾರಾಳ ಮಾತು ವಿಚಿತ್ರ. ರೊಸಾಲಿಯ ಈ ದ್ವಂದ್ವವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ‘ಗಂಡ, ಅಥವಾ ಪಿಯಾನೋ. ನಿನ್ನ ಅಯ್ಯು ಕೋಳಿ.

‘ಒಹ್ಹ್, ಗಂಡ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ’ ಎಂದು ಸಾರಾ ನಿಶ್ಚಯಿತ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದಳು.

‘ಹಾಗಿದ್ದರೆ...?’

‘ನಿನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿ, ರೊಸಾಲಿಯ’ ಎಂದು ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಯಾವ್ಯೋ ದೇ ಚಲ್ವೆರಾ.

‘ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ?’

‘ನಮ್ಮ ಪಿಯಾನೋದ ಮೇಲೆ.’

‘ಒಹ್ಹ್, ಯಾವ್ಯೋ, ನಿನೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳೋದಾ?’

ಮರುದಿನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಒಂದವನೇ ಯಾವ್ಯೋ ದೇ ಚಲ್ವೆರಾ ಪಿಯಾನೋದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

‘ರೊಸಾಲಿಯ, ಜಾಹೀರಾತು ನೋಡಿ ಇವತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದಿದ್ದರೇ?’

‘ಹೌದು. ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಯಾನೋ

ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಕರೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಕೆಂಪುಗೂಡಲಿನವನೂ ಪುನಃ ಬಂದಿದ್ದ.’

‘ಯಾರಾದರೂ ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೇ?’

‘ಇಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಒಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು.’

‘ಹೌದಾ? ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೇ?’

‘ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.’

ಸಾರಾ, ‘ಹೌದು, ಅವರು ಮೆಚ್ಚಿದ್ವಾರೇ. ಮುದುಕನಂತು ಕ್ಷೇತ್ರನಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ನುಂಗುವಂತೆ ನೋಡಿದೆ’ ಎಂದಳು.

ಯಾವ್ಯೋ ದೇ ಚಲ್ವೆರಾನ ಮನ ಮಿಡಿಯಿತು. ಅದು ಬೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಿಯಾನೋಗೆ ಸಿಗೆಬೆಕಾಡ್ಡ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವ ಸಂದಾಯವಾದರೆ ಸಾಕು ಎಂದವನು ಬರಿಸಿದ, ಅಷ್ಟೇ ಒಕ್ಕುಳಿಸಿದ ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಬೆಲೆ ಸಿಗಿದಿರಬಹುದು. ಅದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಲೂ ಒಂದಮ್ಮೆ ವಿನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಅದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಒಂದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇರಿದ್ದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಷಾದವನಿತು. ಅದರೆ, ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಅಷ್ಟುದ್ದ ಬಳಲಾಗಿ ಆ ಮುದುಕನ ಗೌರವಪೂರ್ಣ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಗಳು ಹೇಳಿದಾಗ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೇಸಿತು. ಪ್ರಾಚ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೌಲ್ಯ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

‘ಅವನೇನಾದರೂ ಅವನ ವಿಳಾಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ವಾನೆಯೇ ಸಾರಾ? ಒಹ್ಹ್, ಬಿಡು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಬರಬಹುದು.’ ಕುತೆ ಕುಚಿಯಿಂದ ಎಧ್ಯ ಅವನು ಆ ಹಳೆಯ ವಾಡ್ಕೆ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಒಂದು. ಮಮತೆಯಿಂದ ಒಂದು ನಗು ಬೀರಿದ. ‘ನನ್ನೊಲವನ ಪಿಯಾನೋ’ ಎಂದು ಮೆತ್ತುಗೆ ಉಸುರಿದ. ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀಯ ಮೈ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಸುವಂತೆ ನಯವಾಗಿ ಅದರ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿದ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಸವರಿದ.

ಮರುದಿನ ಯಾವ ಅಷ್ಟು ಧಿರ್ಯಾ ಬರಿಲ್ಲ. ವಿದೇಶೀ ಉಬ್ಬಾರಕೆಯ ಒಂದು ಕರೆ ‘ಅದು ಹೊಸದೇ’ ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ರೊಸಾಲಿಯ, ‘ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹೊಸದರಂತೆ ಕಾಣುವ